

## **Stretávame sa na IX. ročníku festivalu Zázračný oriešok. Stihli ste už načerpať festivalovú atmosféru?**

Pricestovala som včera, stihla som vernisáž ilustrácií kníh Daniely Olejníkovej a Bystríka Vanča. Sú to krásne práce obidvoch, aj tá výstava je urobená veľmi veľkoryso. Som rada, že som tú atmosféru včera stihla s tým speváckym koncertom, s množstvom ľudí, detičky tam reagovali, lebo mohli vstupovať do tých ilustrácií, bola to taká interaktívne urobená výstava, takže bol to taký zážitok pre mňa. Dnes som videla besedu o tom, ako vzniká televízny film Mimi a Líza, aj o vzniku knihy. Bol tam celý ten tím autorov, aj dievčence, ktoré dabovali tieto dve, pre deti naozaj veľmi príťažlivé postavičky, takže to bol druhý zážitok. Dado Nagy to takým šarmom komentoval a deti úžasne iskrivo, bystro reagovali, dávali otázky, boli smelé, odvážne.

## **Presne o tých deťoch je náš festival. V Centre voľného času v Drahovciach je pripravený workshop o vašej knižke Ako sa Ema prestala báť, ktorého sa aj zúčastníte. Ako vznikala táto knižka?**

Táto knižka, knižočka, taká subtílna, vznikala tak trochu netradične. Oslovil ma ilustrátor Miloš Kopták, či by som nenapísala text, najviac dve normostrany a že dostanem pár ilustrácií. Dostala som ilustráciu s názvom Ako sa Ema prestala báť. Názov bol daný, limit bol daný, tak som vedela, že bude o dievčatku Eme, ktoré má strach z niečoho a ktoré sa musí naučiť rozpúšťať ten strach v sebe. No a keďže mala cez jedno oko pávie oko, vedela som, že ďalšia postava musí byť páv, čo pripravila ilustrátorka Martina Rozinajová. Tak ja som vymýšľala už len drobné strachy dievčatka. Každý z nás sa bojí, deti sa vedia tiež krásne báť, ale ten strach má svoje čaro, ale aj svoju užitočnosť, lebo bez neho by sme robili nezmyselné veci. Ale zároveň nesmieme sa ním dať ochromiť, musíme ho vedieť premôcť. Takže to dievčatko, napokon tým, že sa bojí napríklad starých skríň, ktoré vŕzgajú, myslí si, že to vŕzgajú kosti starým čarodejniciam, konáre stromov v parku, v starých skrinách sa ukrývajú ninjovia. Okolo seba má strach, ale nikdy nie z ľudí, len z fantazijného sveta okolo jej predstáv. Bála sa svojich predstáv. Raz v parku nájde páva, ktorého uhryzol zlý pes a toho páva odnesie k lekárovi, on mu pomôže, vylieči ho a ona sa oslobodí od strachu. Prídu na to rybičky v akváriu, ktoré otvárajú ústa: ÓÓÓ! Naša Ema sa prestala báť!“

## **Skrátka úžasný príbeh pre tú detskú fantáziu. Máte už aj spätnú väzbu, ako deti reagujú na túto knižku?**

Ja som medzi deťmi s touto knižkou veľmi nebola. Takže priame reakcie nemám, uvidím až dnes. Ale tí, ktorí ju čítali, mi hovorili, že je dobre domyslená s tým, že je tu ešte dodatok, okrem textu, ako môžu knihovníčky alebo učiteľky s deťmi pracovať podľa tejto knižky. Sú tam rôzne otázky, ale aj gramatické, pretože je dvojjazyčná – slovensko-francúzsky, ale je aj verzia slovensko-anglická. A tie deti, ktoré vedia

francúzsky alebo anglicky, lebo sa to dostalo do tých škôl, kde sa učia tieto jazyky, napríklad majú vety z minulého času dať do budúceho času a podobné drobné hry jazykové, aj fantazijné. Deti majú povedať, čoho sa boja, ako sa prestali báť toho, čoho sa báli, čo ich desilo.

**Ako ste si rozumeli s ilustrátorkou Martinkou Rozinajovou? Aj ona sa zúčastňuje podujatí Zázračného orieška tu v knižnici, čiže je nám dobre známa.**

Ja som bola veľmi spokojná, ako to ona urobila. Sú to jednoduché, nepredetailizované ilustrácie, lebo aj textíky sú krátke, tak aj tie ilustrácie sú také skratkovité, ale majú veľmi tú výpovednú hodnotu v spojení s textom, dopĺňajú ten text. Osobne sme ani nerozprávali v procese vzniku tej knižky. Ja som vtedy mala vydavateľstvo BAUM, také malé vydavateľstvo a pozvala som ju, aby mi robila typografiu knihy Nadžíba Mahfúza (to bol prvý nositeľ Nobelovej ceny v arabskom svete) Putovanie Ibn Fattúmu. To je knižka pre dospelých. A ona mi urobila veľmi dobrú obálku, graficky výborne riešenú, aj výber papiera, typ písma, bola som spokojná.

**Aký máte názor na festival Zázračný oriešok? Stretávajú sa tu detičky, ktoré tu majú rozprávku v rôznych podobách od knižnej cez rozhlasovú až po dramatickú, stretávajú sa tu tvorcovia, ilustrátori, autori. Ako vy vnímate celé to „orieškové“ dianie?**

Ja to považujem za obdivuhodné podujatie. Žiaľ, nemala som ešte možnosť počúvať nejakú hru a teda zažiť tú atmosféru, ako to vnímajú deti, ten sugestívny rozhlasový jazyk. A v tom je typický rozhlas, že je taký veľmi prítlačlivý, sugestívny, keď počúvame len zvuk, len slová, len hudbu.

**Rok 2016 je zároveň 90. výročím vzniku rozhlasu. Aký máte vzťah k rozhlasu vy?**

Ja ho mám veľký ten vzťah, o tom svedčí, že som mala už vyše 20 rozhlasových hier zrealizovaných tak pre deti, ako aj pre dospelých. Pre deti, pre mládež, takže dosť blízky vzťah s rozhlasom.

**Čo pripravujete v tomto období? Na čom pracujete?**

Momentálne mám také prázdno, takú „fugu“, nič nepíšem. Ale nedávno som dopísala tri texty, dva básnické a jeden prozaický. Sú vo vydavateľstvách, mali by vyjsť, keď dostanú podporu. To sú texty pre dospelých. Ale rada by som sa vrátila k tvorbe pre deti, pretože to je krásny pocit písať pre deti, že ma deti medzi seba púšťajú. To je pre mňa úžasná výsada. Vážim si to. Vlni mi vyšla kniha Barborkino kino, to je druhé, rozšírené vydanie i textovo i ilustračne. Ilustroval to Zbyněk Prokop, to je grafik, ktorý žije v Košiciach, ale študoval v Prahe, nikdy nerobil pre deti, ale toto

urobil s veľkým šarmom podľa mňa, drobulinké kresbičky tušom, iné ako zvykneme vidieť v poslednom čase v súčasnej knižnej produkcii.

**Prajem vám ešte veľa pekných knižiek z vašej dielne. Ďakujem za rozhovor.**

**Akcia: Ako sa Ema prestala báť**

**Dátum: 19. 5. 2016**

**Autor rozhovoru: Katarína Beňová**